

VIIBIMINE TÜÜROSES JA SIIDONIS

REEDE, 10. juuni õhtupoolikul saabus Jeesus koos kaaslastega Siidoni lähistele, kus nad peatusid jõuka naise kodus, kes oli olnud ravil Betsaida haiglas ajal, mil Jeesuse populaarsus oli kõrgpunktis. Evangelistid ja apostlid peatusid sealsamas läheduses oma tuttavate juures ning nad jäid sellesse värskendavasse ümbrusesse ka sabatipäevaks. Nad olid Siidonis ja selle ümbruses peaaegu kaks ja pool nädalat, enne kui asusid külastama põhjapoolseid rannikulinnu.

² See juunikuu sabatipäev oli väga vaikne. Evangelistid ja apostlid olid süüvinud mõttesse Meistri religioonialaste juttude üle, mida nad olid teel Siidonis kuulnud. Igaüks neist oli võimeline mõnda lõiku neist kõrgelt hindama, kuid ükski neist ei olnud tema õpetuse tähendusest täielikult aru saanud.

1. SÜÜRIA NAINES

¹ Meistri võõrustaja Karuska maja lähedal elas üks süürlanna, kes oli Jeesusest kui suurest ravijast ja õpetajast palju kuulnud, ning tol sabati õhtupoolikul tuli ta oma väikese tütrega Jeesuse juurde. Seda umbes kaheistkümnenda aastast last vaevas raske närvihäigus, mis ilmnis krampide ja muude piinavate nähtudena.

² Jeesus oli keelanud oma kaaslastel kellelegi öelda, et ta Karuska majas peatub, selgitades, et soovib puhata. Nemad olid küll Meistri keelust kinni pidanud, aga üks Karuska teenijatest oli käinud sellele süürlannale Noranale ütlema, et Jeesus peatub tema perenaise juures, ja veennud murelikku ema tooma oma vaevatud tütar ravile. See ema uskus muidugi, et last on vandanud demon, rüve vaim.

³ Kui Norana oma tütrega kohale jõudis, selgitasid Alfeuse kaksikud neile tõlgi abiga, et Meister puhkab ja teda ei tohi segada, kuid Norana vastas, et ta jääb oma tütrega seniks ootama, kuni Meister on puhunud. Ka Peetrus püüdis naisega vestelda ja veenda teda koju minema. Ta selgitas, et õpetamis- ja ravimistöök on Jeesust väga väsitanud ning et ta on tulnud Foiniikiasse veidi puhkust ja rahu saama. Kõik oli aga asjatu, Norana ei lahkunud. Ta vastas Peetruse palvetele vaid: „Ma ei lähe enne, kui olen teie Meistrit näinud. Ma tean, et ta võib demoni minu lapsest välja ajada, ja ma ei lähe enne, kui ravija on mu last vaadanud.”

⁴ Siis püüdis Toomas naist ära saata, aga see ei õnnestunud. Naine ütles talle: „Usun, et teie Meister võib

selle demoni, mis mu last piinab, välja ajada. Olen kuulnud tema vägevatest tegudest Galileas ja usun teemasse. Mis on teiega, tema jüngritega juhtunud, et saadate ära inimesed, kes tulevad teie Meistrilt abi otsima?” Nende naise sõnade peale loobus Toomas veenmisest.

⁵ Siis tuli Noranaga tõrelema seloot Siimon. Ta ütles: „Naine, sa oled kreeka keelt kõnelev pagan. Kas sa tõesti loodad, et Meister võtab soovitud pere lastelt leiva ja heidab selle koertele?” Norana aga ei solvunud Siimoni torkest. Ta ütles ainult: „Jah, õpetaja, ma mõistan sind. Ma olen juutide silmis ainult koer, kuid sinu Meistri jaoks olen ma uskuv koer. Tahan talle tingimata oma tüdarta näidata, sest ma olen veendunud, et kui Meister teda vaid vaatab, paraneb tüdruk kohe. Ja isegi sina, hea mees, ei julgeks võtta koertelt õigust saada laste laualt pudenevaid raasukesi.”

⁶ Ning just siis haarasid väikest tüdrukut kõigi silme all ägedad krabid ja ema hüüatas: „No näete nüüd, et mu last on vandanud paha vaim. Kui meie häda teid ei liiguta, pöördun ise teie Meistri poole, kes, nagu mulle on räägitud, armastab kõiki inimesi ja julgeb ravida isegi paganaid, kui need usuvad. Te pole väärt olema tema jüngrid. Ma ei lahku enne, kui mu laps on terveks saanud.”

⁷ Jeesus, kes oli läbi lahtise akna kogu seda jutuajamist kuulnud, tuli nüüd nende suureks üllatuseks välja ja ütles: „Oo, naine, sinu usk on suur, nii suur, et ma ei saa sulle keelata seda, mida sa soovid. Mine rahu oma teed, su tütar on juba terve.” Sellest tunnistalates oli väike tüdruk terve. Kui Norana oma lapsega lahkus, palus Jeesus neid, et nad juhtunust kellelegi ei räägiks; ja ehkki tema kaaslastel seda palvet täitsid, ei lakanud ema ja tütar rääkimast väikese tüdruku tervenemisest kõikjal Siidoni ümbruses ja ka linnas endas, nii et Jeesus pidas paremaks paari päeva pärast teise peatuspaiga valida.

⁸ ¶ Kui Jeesus järgmisel päeval apostleid õpetades süürlanna tütre ravimist kommenteeris, ütles ta: „Nii on olnud kogu aeg: näete ise, et paganad on võimelised omaks võtma päästvat usku taevariigi evangeeliumisse. Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, et paganad saavad Isa taevariigi enda valdusse, kui Aabrahami lapsed ei soovi sellesse astumiseks piisavalt usku ilmutada.”

2. ÕPETAMINE SIIDONIS

¹ Siidonisse jõudes läks Jeesus oma kaaslastega üle silla ja paljud neist nägid silda üldse esimest korda. Silda ületades ütles Jeesus neile muu hulgas: „See maailm on vaid sild; te võite sellest üle minna, aga ärge mõelgegi sellele oma eluaset ehitada.”

² ¶ Kui kakskümmend neli apostlit Siidonis tööd alustasid, peatus Jeesus ühes majas linnast veidi põhja pool, Justa ja tema ema Berenike kodus. Jeesus õpetas kahtkümmend nelja igal hommikul Justa majas ning pärast lõunat ja õhtul läksid nad Siidonisse õpetama ja jutlustama.

³ Apostleid ja evangeliste rõõmustas väga, kuidas Siidoni paganad nende sõnumi vastu võtsid; nende lühiajalise sealviibimise ajal saadi palju hingi taevariiki juurde. Need ligikaudu kuus Foiniikias veedetud nädalat olid hingede võitmise poolest väga viljakas aeg, kuid hilisemad juutidest evangeeliumikoostajad kaldusid kergelt üle libisema sellest Jeesuse õpetuste paganatepoolsest soojast vastuvõtust ajal, mil nii paljud tema enda rahvast olid vaenulikult tema vastu koonud.

⁴ Need paganatest uskujad hindasid Jeesuse õpetusi paljuskii täielikumalt kui juudid. Paljud kreeka keelt kõnelevad süürlased-foiniiklased hakkasid mõistma nii seda, et Jeesus on Jumala sarnane, kui ka seda, et Jumal on Jeesuse sarnane. Need niinimetatud paganad said hästi aru Jeesuse õpetustest, et selle maailma ja kogu universumi seadused on ühesugused. Nad mõistsid õpetust, et Jumal ei tee isikutel, rassidel ega rahvastel vahet; et Kõikne Isa ei soosi kedagi; et universum tervikuna järgib alati seadusi ning on vankumatult usaldusväärne. Need paganad ei kartnud Jeesust, nad julgesid tema sõnumi vastu võtta. Kõigi ajastute jooksul on inimesed olnud küll suutelised Jeesusest aru saama, kuid nad on kartnud seda teha.

⁵ ¶ Jeesus selgitas kahekümne neljale, et ta ei olnud põgenenud Galileast sellepärast, et tal polnud julgust oma vaenlastele vastu astuda. Nad said aru, et ta polnud veel valmis ametliku religiooniga avalikult konfliktiks astuma ning et ta ei soovinud märtriiks hakata. Just neil nõupidamistel Justa majas ütles Meister oma jüngritele esmakordselt, et „isegi kui taevas ja maa hävivad, ei hävi minu tõesõnad mitte”.

⁶ ¶ Siidonis viibimise ajal oli Jeesuse õpetuste teemaks vaimne edasiliikumine. Ta rääkis kaaslastele, et nad ei saa paigal seista, vaid peavad õigluses edasi minema, muidu langevad nad tagasi pahesse ja pattu. Ta manitses neid „unustama, mis on taga, sirutudes ettepoole taevariigi suuremaid reaalsusi hõlmama”. Ta pa-

lus neid mitte rahulduda oma evangeelse lapsepõlvega, vaid püüelda jumaliku pojaseisuse saavutamisele täies suuruses, osaduses vaimuga ja vendluses uskujatega.

⁷ Jeesus ütles: „Minu jüngrid peavad lakkama pahategusid tegemast, vähe sellest, nad peavad õppima tegema ka head. Te peate puhastuma kõigist teadlikest pattudest ja vabanema kogunisti süütundesse takerdumisest. Kui te oma patud üles tunnistate, antakse need andeks, seepärast peab teie südametunnistus süütegudest puhas olema.”

⁸ Jeesusele meeldis väga paganate terane huumorimeel. Just süürlanna Norana huumorimeel koos tema suure ja visa usuga oli Meistri südant liigutanud ja tema halastuse äratanud. Jeesusel oli väga kahju, et tema rahval — juutidel — naljasoon puudus. Ta ütles kord Toomale: „Minu inimesed võtavad end liiga tõsiselt, nad ei oska peaaegu üldse naljast lugu pidada. Naljasoonega rahva seas ei oleks variseride koormav religioon kunagi tekkida saanud. Neil puudub ka järjekindlus: nad kurnavad sääski, aga neelavad alla kaameleid.”

3. TEEKOND RANNIKUT MÖÖDA PÕHJA POOLE

¹ Teisipäeval, 28. juunil lahkus Meister oma kaaslastega Siidonist ja suundus piki rannikut põhja poole, Porfüreoni ja Heldua suunas. Paganad võtsid neid hästi vastu ning selle õpetamis- ja jutlustamispäevala jooksul tulid paljud neist taevariiki. Apostlid jutlustasid Porfüreonis ja evangelistid õpetasid Helduas. Sel ajal kui kakskümmend neli oma tööd tegid, jättis Jeesus nad kolmeks-neljaks päevaks omapead ja külastas rannikulinna Beirutit, kus ta peatus süürlase Malakia juures, kes oli uskuja ja aasta tagasi Betsaidas viibinud.

² Kolmapäeval, 6. juunil pöördusid nad kõik Siidonisse tagasi ja jäid Justa majja pühapäeva hommikuni, mil lahkusid Tüürosesse, minnes lõuna poole mööda rannikut Sarepta kaudu ning jõudes Tüürosesse esmaspäeval, 11. juulil. Selleks ajaks olid apostlid ja evangelistid juba harjunud töötama nende niinimetatud paganate seas, kes tegelikult põlvnesid põhiliselt varasematest kaananlaste hõimudest, kelle veel varasemad esivanemad olid olnud semiidid. Kõik need rahvad rääkisid kreeka keelt. Apostlid ja evangelistid olid väga üllatunud, nähes, kui innukalt need paganad soovisid evangeeliumi kuulata ja kuivõrd valmis mõned neist olid seda uskuma.

4. TÜÜROSES

¹ Tüüroses õpetasid nad 11. juulist kuni 24. juulini. Iga apostel võttis endaga kaasa ühe evangelisti ning nii nad õpetasid ja jutlustasid kahekaupa kõigis Tüürose osades ja selle ümbruses. Selle toimeka meresadama paljumeelne elanikkond kuulas neid meeleldi ja hulk inimesi ristiti taevariigi välis-vennaskonda. Jeesus peatus ühe juudist uskuja Joosepi kodus, kes elas viis-kuus kilomeetrit Tüürosest lõuna pool, Hirami haua lähedal. Hiram oli olnud Taaveti ja Saalomoni ajal Tüürose linnriigi kuningas.

² Selle kahe nädala jooksul tulid apostlid ja evangelistid iga päev Aleksandri muuli kaudu Tüürosesse väikesi koosolekuid pidama ja igal õhtul pöördus enamik neist tagasi laagrisse linnast lõunas asuva Joosepi maja juurde. Iga päev tuli linnast uskujaid, et Jeesusega tema peatuskohas vestelda. Meister kõneles Tüüroses vaid ühe korra, 20. juuli õhtupoolikul, mil ta õpetas uskujatele, et Isa armastab kogu inimkonda ja et Poja missioon on ilmutada Isa kõigile rahvastele. Nende paganate seas valitses taevariigi evangeeliumi vastu nii suur huvi, et selleks puhuks avati talle Melkarti templi uksed, ja huvitav on märkida, et hiljem ehitati sellesama iidse templi kohale ristiusu kirik.

³ Taevariiki uskusid paljud, kes juhtisid Tüürose purpuri tootmist. See värv oli Tüürose ja Siidoni maailmakuulsaks teinud ning aidanud kaasa nende linnade ülemaailmsetele kaubandussidemetele ja hilisemale rikastumisele. Kui värvi tooraineks olnud mereloomade varud varsti pärast seda vähenema hakkasid, suundusid värvitootjad nende karpide uusi asukohti otsima. Maailma eri nurkadesse rännates viisid nad endaga kaasa taevariigi evangeeliumi sõnumi Jumalast kui isast ja inimestevahelisest vennlusest.

5. JEESUSE ÕPETUSED TÜÜROSES

¹ Tol kolmapäeva õhtupoolikul rääkis Jeesus esinemist alustades poolehoidjatele loo valgest liiliast, mis tõstab oma puhta lumivalge pea kõrgele päikese kätte, ehkki ta juured on all mustas maamullas. „Samuti,” ütles ta, „on ka sureliku inimese päritolu ja juured küll inimloomuse loomses pinnases, kuid usuga võib ta tõsta oma vaimse olemuse taevase tõe päikesevalgusesse ja isegi imeväärseid vaimuvilju kanda.”

² Selle jutluse ajal kasutas Jeesus esimest ja ainukest mõistujuttu, mis oli seotud tema enda elukutsega — puusepatööga. „Ehita vaimuannetega ülla loomuse kasvuks hea vundament,” manitses ta ja jätkas: „Selleks, et kanda vaimuvilju, peate vaimust sündima.

Peate laskma end vaimust õpetada ja juhtida, kui tahate elada vaimust täidetud elu oma kaaslaste seas. Ent ärge korrake rumala puusepa viga, kes raiskab väärtuslikku aega koiaukudega või tõukudest uuristatud puidu servamisele, möötmisele ja silumisele; kulutab kogu oma jõu mädanenud palgile, kuid peab selle lõpuks kõrvale heitma, sest seda ei kõlba panna maja vundamenti, mis peab taluma aja ja tormide rünnakuid. Igaüks veendugu, et tema loomuse intellektuaalsed ja moraalsed alused suudavad küllaldaselt toetada avarduva ja õilistuva vaimse olemuse pealishitist, mis omakorda muundab surelikku meelt ning seejärel koos taasloodud meelega saavutab surematu hinge kujunemise. Teie vaimne olemus — ühiselt loodud hing — on elav võrse, kuid indiviidi meel ja moraal on see pinnas, millest need inimarengu ja jumaliku saatuse kõrgemad avaldumised peavad tärkama. Areneva hinge pinnas on inimlik ja aineeline, kuid selle meelega ja vaimu ühise loodu saatus on jumalik ja vaimne.”

³ Sama päeva õhtul küsis Naatanael Jeesuselt: „Meister, miks me palvetame, et Jumal meid kiusatusse ei viiks, kui me teame sinu ilmutusest Isa kohta, et ta ei tee kunagi midagi niisugust?” Jeesus vastas Naatanaelile:

⁴ „Pole ime, et sa niisuguseid küsimusi esitad, arvestades, et sa hakkad tundma Isa juba sellisena, nagu mina teda tunnen, mitte nii, nagu varased heebreata prohvetid teda ähmaselt nägid. Sa tead väga hästi, et meie esiisad kaldusid nägema Jumalat peaaegu kõiges, mis toimus. Nad otsisid Jumala kätt kõigis loodusnähtustes ja igas inimkogemuse ebatavalises episoodis. Nad seostasid Jumalat nii hea kui ka kurjaga. Nad arvasid, et ta pehmendas Moosese südant ja tegi kõvaks vaarao südame. Kui inimesel oli tugev tung midagi teha, head või kurja, tavatses ta seletada neid ebatavalisi emotsioone sõnadega „Issand rääkis minuga, käskis teha seda ja teist või minna sinna ja tänna”. Et aga inimestel tekkis nii sageli ja nii tugevaid kiusatusi, hakkasid meie esiisad uskuma, et Jumal on neid selliselt juhtinud kas nende proovilepanemiseks, karistamiseks või karastamiseks. Teie olete aga tõepoolest juba targemad. Te teate, et inimesed satuvad liigagi sageli kiusatusse omaenda isekuse ja loomaliku olemuse tõttu. Kui teil mõni kiusatus tekib ja te mõistate täielikult selle olemust, siis suunake vaimu, meelega ja keha väljendust otsiv energia arukalt ümber kõrgematesse kanalitesse ja idealistlikumate sihtide poole. Nii võite muundada oma kiusatused kõrgeimat liiki ülevaks surelikuks hoolekandeks, vältides samal ajal peaaegu täielikult neid loomse ja vaimse olemuse vahelisi kur-

navaid ja nõrgestavaid vastuolusid.

⁵ Ent ma hoiatan teid, et te ei teeks rumalust ega püüaks tõrjuda kiusatuse ületamiseks üht iha teise ja oletatavasti kõrgema ihaga ainult inimtahte jõul. Kui tahate vähema ja madalama olemuse üle tõelist võitu saavutada, peate jõudma sellise vaimse hüveni, mille vastu teil on tõesti välja kujunenud tegelik huvi, ja armastuseni nende kõrgemate ja idealistlikumate käitumisvormide suhtes, millega teie meel soovib asendada madalamaid ja vähem idealistlikke käitumisharjumusi, mida te kiusatusena ära tunnete. Selliselt vabane te pigem vaimselt muundudes, surumata surelikke ihasid petlikult alla ja koormamata end üha enam üle. Vana ja madalam unustatakse armastuses uue ja kõrgema vastu. Ilu võidutseb alati inetuse üle kõigi silmis, keda valgustab tõearmastus. Uue ja siira vaimse kiindumuse pulbitsevas energias on vägev jõud. Ning ma ütlen teile taas: ärge laske kurjal enda üle võitu saada, vaid pigem võitke kuri heaga.”

⁶ Apostlid ja evangelistid jätkasid veel hilise ööni küsimuste esitamist ja nendele antud arvukate vastuste põhjal esitaksime järgmised mõtted nüüdisaegses sõnastuses:

⁷ Ainelise edu põhialused on jõuline ambitsioonikus, arukas otsustusvõime ja kogenud tarkus. Juhtimisoskus rajaneb loomupärastele võimetele, otsustusvõimele, tahtejõule ja kindlameelsusele. Vaimne saatus sõltub usust, armastusest ja pühendumisest tõele — õiglusejanust —, kõigest südamest tulevast soovist leida Jumal ja olla temasarnane.

⁸ Ärgu heidutagu teid avastus, et olete vaid inimesed. Inimloomus võib kalduda pahe poole, kuid pole loomult patune. Ärgu masendagu teid suutmatus unustada täielikult mõningaid kahetsusväärseid kogemusi. Vead, mida te ajalikus elus ei suuda unustada, unustate igavikus. Kergendage oma hingekoormat sellega, et vaatate kaugele ette oma eesmärgi poole, oma elujärgu avardumisele universumis.

⁹ Ärgu tehke seda viga, et hindate hinge väärtust meelega ebatäiuslikkuse või keha isude järgi. Ärgu otsustage hinge üle ega hinnake selle tulevikku ühe õnnetu inimliku episoodi alusel. Teie vaimset saatust piiravad ainult teie enda vaimsed igatsused ja eesmärgid.

¹⁰ Religioon on Jumalat tundva inimese areneva surematu hinge puhtvaimne kogemus, kuid moraalne tugevus ja vaimne energia on vägevad jõud, mida võib kasutada raskete sotsiaalsete olukordade ja keeruliste majanduslike probleemide lahendamiseks. Need moraali- ja vaimuanded muudavad kõik inimelu tasandid rikkamaks ja tähenduslikumaks.

¹¹ Kui te õpite armastama vaid neid, kes armastavad teid, olete määratud elama kitsast ja väiklast elu. Inimlik armastus võib tõesti olla vastastikune, kuid jumalik armastus on rahulduse otsimisel igati väljapoole suunatud. Mida vähem on iga loodud-olendi olemuses armastust, seda suurem on armastusevajadus ja seda enam püüab jumalik armastus seda vajadust rahuldada. Armastus ei ole kunagi omakasupüüdlik ja seda ei saa iseendale kinkida. Jumalik armastus ei saa jääda väljendamata, seda tuleb isetult annetada.

¹² Taevariigisse uskujatel peaks olema kõige aluseks kogu hingest tulev usk teatavasse õigluse võitu. Taevariigi ülesehitajad ei tohi kahelda igavese pääsemise evangeeliumi toes. Uskjad peavad õppima üha enam, kuidas astuda kõrvale elu askeldustest — pääseda ainelise eksistentsi tülinast — värskendamaks hinge, innustamaks meelt ja uuendamaks vaimu palveldava osaduse kaudu.

¹³ Jumalat tundvaid indiviide õnnetused ei heiduta ja pettumused ei masenda. Uskujaid ei puuduta aineliste murrangutele järgnev rõhutatus, vaimuelu elavaid ei häiri ainelise maailma vahejuhtumid. Igavese elu kandidaadid astuvad kõigile elumuutustele ja sureliku elu muredele vastu jõuduandva ja jaatava edasiiviiva suhtumisega. Tõelisel uskujal on iga päevaga *kergem* õigesti toimida.

¹⁴ Vaimne elu suurendab tunduvalt tõelist enesest lugupidamist. Ent enesest lugupidamine ei ole enesemetlus. Enesest lugupidamine on alati kooskõlas oma kaaslaste armastamise ja teenimisega. Pole võimalik austada ennast rohkem, kui te armastate oma ligimest; üks mõõdab, mil määral olete suuteline teiseks.

¹⁵ Päevade möödudes omandab iga tõeline usklik üha parema oskuse ahvatleda oma kaaslasti igavest tõde armastama. Kas oskate täna leidlikumalt inimkonnale headust ilmutada kui eile? Kas oskate sel aastal paremini õiglust soovitada kui eelmisel aastal? Kas oskate üha osavamalt juhtida januseid hingi vaimuriiki?

¹⁶ Kas teie ideaalid on piisavalt kõrged, kindlustamaks teie igavest pääsemist, ning samal ajal teie ideed nii praktilised, et võite olla kasulik kodanik, tegutsemaks maa peal koos oma surelike kaaslastega? Vaimus olete taeva kodanikud, lihas olete endiselt maiste kuningriikide kodanikud. Andke keisritele seda, mis on aineeline, Jumalale aga seda, mis on vaimne.

¹⁷ Arengulise hinge vaimujõudu mõõdab teie usk tõesse ja armastus inimese vastu, kuid teie inimliku iseloomu tugevust mõõdab teie võime hoiduda vimmapidamisest ja loobuda norutamisest, seistes vasta-

misi sügava kurbusega. Lüüasaamine on veatu peegel, milles võite ausalt oma tõelist mina vaadelda.

¹⁸ Kas oskate vanemaks saades ja taevariigi asjades kogemusi omandades tülivate surelikega juba taktitundelisemalt toime tulla ja sallivamalt tõrksate kaaslasega koos elada? Taktitundele toetuvad ühiskonna mõjutusvahendid ja sallivus on suure hinge tunnusemärk. Kui teil on need haruldased ja kütkestavad anded olemas, muutute aja möödudes erksamaks ja osavamaks oma väärilistes pingutustes vältida kõiki sotsiaalseid arusaamatusi. Need targad hinged suudavad vältida paljusid probleeme, mis saavad kindlasti kõigi nende osaks, kes kannatavad emotsionaalse kohanemisvõimetuse all, kes ei saa kuidagi täiskasvanuks ja keelduvad sündsalt vananemast.

¹⁹ Vältige ebaausust ja ebaõiglust kõigis oma pingutustes jutlustada tõde ja kuulutada evangeeliumi. Ärge taotlege teenimatut tunnustust ega ihaldage pälvimatut osavõtlikkust. Armastage, tundke nii jumaliku kui ka inimlikku armastust, ükskõik kas olete selle enda arvates ära teeninud või mitte, ja armastage vabalt vastu. Ent kõigis teistes austamise ja meelitamisega seotud asjades otsige vaid seda, mis ausalt teile kuulub.

²⁰ Jumalat tundev surelik on pääsemises kindel, ta ei karda elu, ta on aus ja järjekindel. Ta teab, kuidas vapralt taluda vältimatuid kannatusi, ega kaeba paratamatute raskustega silmitsi seistes.

²¹ Tõeline usklik ei tüdine heategudest vaid sel põhjusel, et tema püüdlused nurjuvad. Raskused ergutavad tõelise armastaja indu, takistused aga vaid kutsuvad heitumatut taevariigi-ülesehitajat pingutusi tegeema.

²² ¶ Enne, kui nad valmistusid Tüürorest lahkuma, andis Jeesus neile veel palju muidki õpetusi.

²³ Päeval enne lahkumist Tüürorest, et pöörduda tagasi Galilea järve piirkonda, kutsus Jeesus oma kaaslased kokku ja andis kaheteistkümnele evangelistile korralduse minna tagasi teist teed, mitte koos kaheteistkümne apostliga. Kui evangelistid olid siin Jeesusest lahkunud, ei olnud nad enam kunagi temaga nii lähedastes suhetes.

6. TAGASIPÖÖRDUMINE FOINIIKIAST

¹ Pühapäeva, 24. juuli lõuna paiku lahkus Jeesus kaheteistkümne apostliga Joosepi kodust, mis asus Tüürorest veidi lõuna pool, ja nad asusid mööda rannikut teele Ptolemaisi. Nad jäid sinna üheks päevaks, et rääkida lohutussõnu seal elavatele uskujatele. Peetrus pidas neile jutluse 25. juuli õhtul.

² Teisipäeval lahkusid nad Ptolemaisist ja läksid Tibeeria teed mööda itta, sisemaale Jotapata lähedale. Kolmapäeval tegid nad Jotapatas peatuse ja õpetasid uskujatele veel taevariigi tõdesid. Neljapäeval lahkusid nad Jotapatast, suundudes Raama kaudu Naatsareti-Liibanoni mäe teed mööda põhja poole Sebuluni külla. Reedel pidasid nad Raamas koosolekuid ja jäid sinna ka sabatiks. Nad jõudsid Sebuluni pühapäeval, 31. juulil, pidasid seal koosoleku ja lahkusid järgmisel hommikul.

³ Sebulunist reisisid nad Magdala-Siidoni tee ristumiskohani Gisala lähedal ja suundusid sealt Galilea järve läänekaldale, Kapernaumast lõunas asuvasse Geneetsaretti, kus nad pidid kohtuma Taavet Sebedeusega, et aru pidada, kuidas taevariigi evangeeliumi jutlustamise tööd jätkata.

⁴ Lühiajalise nõupidamise ajal Taavetiga said nad teada, et paljud juhid olid kogunenud teisele poole järve Gerasasse, ja samal õhtul viidi nad paadiga üle järve. Nad puhkasid ühe päeva vaikselt mägedes ja läksid järgmisel päeval lähedalasuvasse parki, kus Meister oli kunagi viit tuhandet inimest söötnud. Siin puhkasid nad kolm päeva ja pidasid iga päev nõu. Neil nõupidamistel osales ligikaudu viiskümmend meest ja naist, ainsad, kes olid Kapernauma ja selle ümbruse arvukatest uskujatest alles jäänud.

⁵ ¶ Kui Jeesus viibis Kapernaumast ja Galileast eemal Foiniikias, arvasid tema vaenlased, et kogu liikumine on laiali läinud, ning järeldasid Jeesuse kiire lahkumise põhjal, et ta on nii hirmu täis, et ei tule ilmselt enam kunagi tagasi neid tülitama. Kogu aktiivne vastuseis tema õpetustele oli peaaegu vaibunud. Uskujad hakkasid jälle avalikke koosolekuid pidama ja suurte katsumuste sõelale vastu pidanud ning tõeliselt ustavaks jäänud evangeeliumi uskujad asusid nüüd järkjärgult, kuid tõhusalt oma ridu koondama.

⁶ Herodese vend Filippus oli juba pooleldi hakanud Jeesusesse uskuma ja saatis Meistrile sõna, et too võib tema valdustes vabalt elada ja töötada.

⁷ Käsk sulgeda kõik juudi sünagoogid Jeesuse ja tema poolehoidjate õpetustele oli kirjatundjatele ja variseridele kahjulikult mõjunud. Niipea kui Jeesus oli vaidluste keskpunktist taandunud, reageeris sellele kogu juudi rahvas; Jeruusalemmas kasvas variseride ja Suurkohtu juhtide vastu üldine meelepaha. Paljud sünagoogide juhid hakkasid tasapisi Abnerile ja tema kaaslastele oma sünagooge avama, väites, et need õpetajad on Johannese poolehoidjad, mitte Jeesuse järgijad.

⁸ Isegi Herodes Antipas muutis meelt ja kuulnud, et Jeesus peatub teisel pool järve tema venna Filippuse territooriumil, saatis Meistrile sõna, et ehkki ta oli kirjutanud alla korraldusele Jeesus Galileas vahistada, pole ta andnud samasuguseid volitusi tema kinnivõtmiseks Pereas. Sellega vihjas ta, et Jeesust ei häirita, kui ta Galileasse ei tule; samuti teatas ta oma otsusest Jeruusalemma juutidele.

⁹ Nii oli olukord esimese augusti paiku 29. aas-

tal pKr, mil Meister Foiniikia misjoniretkelt tagasi pöördus ja hakkas oma laialipaisatud, läbikatsutud ning hõrenenud jõude selle maise missiooni viimaseks sündmusrikkaks aastaks ümber korraldama.

¹⁰ Nüüd, kui Meister valmistus oma kaaslastega kuulutama uut religiooni — inimmeeles elava Jumala vaimu religiooni —, oli täiesti selge, mille pärast võideldi.